

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LV. Sitne poßibile quid vltra praecepta seruare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

nicatricis Babylonicae. Nam fictum hoc nouumque est; S. Patres de veris Virginitibus interpretantur. Exempla, Patres, Rationes, vide in *Bell. l. 2. c. 10. 11. 12.*

QVÆSTIO LV.

Sitne possibile quid ultra Præcepta seruare?

LVTHERO-CALVINISTÆ pernegant quæstione præcedente argumentis quatuor. Quibus addunt ista:

5. MARTYR. Dominus iubet se diligere extoto corde, &c. vnde nil superest non debuit, August. *lib. 1. d. chr. Ch. ist. Cum ait, toto corde, nullam vitam nostram partem reliquit, quæ vacare debeat.* 6. Præceptum dilectionis, & illud *Non concupisces*; in hac vita impleri non potest. Ita Patres. 7. Nolle Deum plus amare, si plus possis, peccatum est: ergo nil potes superaddere, quod non debeas.

AVTOR. Possibile est & meritorem, satisfacere præceptis, pro humana fragilitate, ex gratia; & tamen etiam Consilia supererogatoriè obseruare. 1. Patet ex suprà allegatis. 2. Exemplis primitiuae Ecclesiae: *Act. 4.* Omnia in commune donantium; Continentiam colentium, vt *Act. 21.* quatuor filia Philippi; quod vt magnum quid refertur. *Philo lib. de vita contemplatiua.* Iustinus in *Apologia 2.* Tertullianus in *Apologético c. 9* produnt de plurimis Continentibus. 3. Ratio: Omnis res ac natura duo habet: necessarium ad esse, & necessarium ad bene esse. Vt homo, quod constat membris, est ad esse quod trece otus sit, robustus &c. ad bene esse est Sic Perfectio necessaria est ad esse Saluari per obseruationem præceptorum: Ad bene esse, gloriosius beari per Consilia obseruata,

DICO AD I. Lex Dei est difficilis ex se: medium enim tangere, arduum: Facilis, habenti gratiam & charitatem. 1. Ioan. 5. *Mandata eius graua non sunt.* Matth. 11. *Iugum meum suauis est.*

AD II. Deest; quia tendimus ad perfectionem viatores; & hoc satis hinc Deo, nobisque est. Ideo Dominus respondens iuuenem, se mandata seruasse, dilexit vt veracem, non vt mendacem. Nec isti perfectioni officit repugnantia concupiscentia; dummodo sint motus eius inuoluntarii. Hinc anima Deum, & time: *Cum omnia fecisti, dice, seruus inutilis sum.*

AD III. Dicitur: *Cum feceritis Hac omnia, quæ præcepta sunt vobis &c.* Vnde Ambr. 1. de Viduis. *Hoc virgo non dicit: non ille, qui omnia vendidit: sed quasi reposita expectat premia &c. quasi seruus utilis &c.* vult tamen tales se humiliare, velut inutiles.

AD IV. Ita dicimus ob peccata venialia, in quibus *iustus in die septies cadit.*

AD V. Illud, *ex toto*: significat diligendum Deum appetitiuè, nil ei præferendo vel æquando: Quod seruari potest; plusque, minusque diligi: Nam diligit ille plus; qui etiam à licitis abstinet &c. Vide *Bell. c. 13.*

AD VI. Præceptum dilectionis potest impleri appetitiuè diligendo: Etiam hoc *Non concupisces*, scil. voluntario appetitu.

AD VII. Est peccatum, si nolis ex contemptu, vel acedia, vel superbia; vel tamen plus diligere, quàm diligas, etiam à licitis abstinendo, hoc licet;

& fieri potest; & meritorem est.

Ec 2 Quæ.